

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

La
Abonament lunar
pentru
Februarie st. vechiu
invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Din motivele pasivității.

IV.

Doi oameni am avut, cari chiar și față de dieta de încoronare dela 1867 s'au pus în pasivitate, anume: pe Metropolitul Alexandru St. Șulufiu, care n'a vrut să intre în casa magnaților, deși avea loc și vot acolo, și pe domnul Dr. Ioan Rațiu, care cu mandatul în mână, primit dela alegătorii din Hațeg, n'a voit să intre în dieta maghiară din Pesta.

Dacă e vorba deci să spunem cum a fost motivată pasivitatea noastră în conferința dela Mercuria, credem că mai bine facem dacă dăm cuvântul unuia dintre acești doi pasiviști de baștină, și anume dlui Dr. Ioan Rațiu, care în conferința dela Mercuria și-a motivat punctul de vedere astfel:

„Domnilor! La statorirea unui program național, la deosebiră unui program de acțiune, cu deosebire în chestia de față, așa ca și în toate obiectele momentane și însemnate, eu înainte de toate iau în considerare demnitatea națiunii mele și folosul care poate rezulta pentru ea din activitate sau pasivitate (bravo!) Numai acolo voi fi activ, sau acolo voi fi pasiv, unde îmi va concede demnitatea națiunii mele. Numai acolo voi apăra națiunea pe terenul activității, unde voi ști că aduc folos pentru națiune (bravo!), însă nu acolo, unde vedem contrariul.”

Să ne întoarcem la 1848; să vedem cum au fost remunerate faptele noastre și cum ne-am împlinit noi datorința noastră. Românii au sângerat atunci și au pierdut până la 48.000 de suflete pentru apărarea și susținerea existenței imperiului, care se clătina! A venit absolutismul de fer și, ce credeți, cu cine s'au umplut temnițele, nu chiar cu aine lupători români? (bravo!) Cine a fost apăsător mai tare decât noi? Și pe când noi, eramilor, mulțumim; pe când noi eram buni bucurători, dacă primiam câte o bucată de pâine, ca din grație: alții săpau la demnitatea națiunii, alții săpau la demnitatea națiunii, alții săpau la demnitatea națiunii (bravo!) Și, domnilor, faptele noastre au fost pedepsite, ale lor remunerate! (Aplauze sgomotoase).

A ținut acest absolutism până la 1861 și drept răsplăt pentru sacrificiile noastre ne-a apăsător cum numai a putut. Atunci vedem deodată introdus eărăși terenul antemurial. Ce luptă mare ne-a costat să scăpăm de el! Ne-am luptat și așa au venit anii 1863 și 1864, când s'a convocat dieta la Sibiu. În dieta aceasta au fost doi factori, cari trebuie să fie în o dietă constituțională. S'au adus legi și legile s'au sancționat. Dar' ce a urmat? A urmat aceea, că legile acelea au fost șterse în mod unilateral.

Nu e vătămă aei demnitatea națiunii, când noi ne-am plecat capul; când o minoritate a națiunii, care nu voia să știe de vătămarea autorilor acelor legi, a primit vătămarea, a desconsiderat unele urmări născute de aci, numai pentru-ca să arete cu faptul, că *Românii știe apărare, mai mult decât ale sale, interesele altora*, dela cari așteptam și noi să ni-le apere pe ale noastre? ?

Și ce a urmat? S'au nimicit, domnilor, acele legi! La 1865 ne chiamă la dieta feudală la Cluj. La Sibiu ne-am

pus, la Viena ne-am dus, era mai mult ca posibil că vom intra și în dieta feudală din Cluj. Unii au făcut vot separat față cu dieta aceea, în înțelesul căruia nu mai era iertat nici unui Român din Transilvania să intre în dieta din Pesta. Cu toate acestea a urmat convocarea pentru această dietă. Dar' aci nu s'a conștientizat că se mergem; prin urmare ni-s'au lăsat în voie liberă să mergem sau ba (așa e!) Ne-am dus. Și ce am isprăvit? Mă provoc la aceea ce am cetit și auzit de prin jurnale, că dl Hossu ar fi zis înșuși: „*speranțele mele de 20 de ani sunt nimicite!*” Eu nici un argument mai valid în contra vorbirii sale nu aduc decât aceste cuvinte.

Dar' să mergem mai departe, domnilor. Activitate sau pasivitate? Să vedem folosul. Nu ne-ai putut arăta un singur folos; dar' ne-ai făcut paguba cea mai mare, de care se rușinează chiar contrarii nostri politici. S'a convocat o dietă după două legi electorale deosebite, aici feudală, acolo în Ungaria liberală. Decă nici atâta n'ai putut scoate la cale, în trei ani de zile, în dieta din Pesta, ca să se șteargă cea feudală, și ca lumea să nu mai aibă spectacolul deosebit de a vedea convocată o dietă pe baza a două legi electorale deosebite, — atunci ce mai vreți? (bravo frenetic).

Legea aceasta avea lipsă de reformă și reforma o așteptau chiar și contrarii nostri politici.

Dar' să luăm și partea dreptului. Vedem că dela 1848 încocoare, la fiecare act, pe care l'am făcut noi până astăzi, mai totdeauna cu vătămarea demnității naționale l'am făcut. Am avut totdeauna noi folosul cel mai mic, ear' alții au devenit remunerați.

După ce ni-s'a conștientizat că dieta de încoronare și după ce n'am fost chemați acolo în toate formele, ar urma acum ca noi să nu mai mergem la Pesta. Prin participarea noastră la alegeri noi am sancționat de nou toate actele și faptele ce s'au făcut în dieta aceea în contra demnității națiunii noastre (bravo). Să trăiască!.

Domnilor! Bine știe dl Pușcariu și dl Hossu, care a fost maxima conducătorului partidei drepte, a dlui Deák: Ce dai din mână cu voia, nu mai poți reclama nici odată; ear' ce ai pierdut și ți-s'a luat cu sila, vine vremea când poți pretinde să ți-se dea înapoi. Dacă noi sancționăm faptele dietei din Pesta, și aceasta o facem dacă participăm la alegeri și la afacerile ei: atunci noi am renunțat pe calea dreptului public de a le mai recăștiga.

Din această considerație sunt în contra activității (bravo); aplauze frenetice). Dar' de aci nu urmează, ca noi să ne punem mâinile în sân, să nu lucrăm nimic, să dormim, ci toamă din contră, mai mult ca ori-când vom fi activi și vom lupta pentru drepturile noastre. Prin aceasta nu vom alta, decât să arătăm, că alegătorii români ridică protest în contra faptului că ni-se calce mai mult drepturile în picioare, după-cum s'a făcut până acum.

Faptul, că vorbirea aceasta a venerabilului domn Dr. Ioan Rațiu a fost subliniată în continuu cu aprobări și cu aplauze, dovedește din destul, că întreaga conferință dela Mercuria, — cu excepțiunea celor cinci numiți, — era de perfect acord și de o părere cu dl Rațiu.

Și dacă nu atunci s'ar fi decretat pasivitatea politică pentru Românii din Ardeal, ci acest act important ar fi rămas să se facă astăzi; și dacă nu veșnic înflăcăratul și vecinic corectul naționalist Dr. Ioan Rațiu ar fi motivat la Mercuria necesitatea punerii Românilor din Ardeal în pasivitate, ci altul ar trebui să facă astăzi motivarea acestui pas: n'ar pute să o facă nici el altcum, decât numai așa cum a făcut-o înainte cu treizeci-și-doi de ani venerabilul domn

Dr. Rațiu, scoțând pe plan apărarea și salvarea demnității naționale.

Cel-ce nu înțelege lucrul acesta, nu înțelege peste tot rostul politicii noastre naționale, și e păcat că-și mai bate capul cu politica. Pentru-că a zice că pasivitatea nu ne-a adus nici un bine în decurs de treizeci de ani, după-ce se știe, că pasivitatea a fost decretată numai în urma convingerilor câștigate, că activitatea nu e de nici un folos pentru Românii ardeleni: e mai mult decât naivitate, e curată copilărie, și nu însemnează alta, decât a voi să te joci de-a politica, ca-și-cum politica ar fi obiect de jucărie, bun de-a fi dat pe mâna copiilor.

Da; demnitatea națională ne-a silit înainte cu treizeci-și-doi de ani să ne punem în pasivitate politică și tot demnitatea națională ne dictează și astăzi rămânerea pe lângă acest mod de apărare în contra opresorilor nostri.

Că în treizeci-și-doi de ani n'am ajuns cu ea la nici un rezultat? Dar' în viața unui popor cu trecut glorios de aproape două mii de ani numără oeva cei treizeci-și-doi de ani? Absolut nimic! Sânt strop de apă în mare.

De aceea, fiecare Român ardelean va fi în curat cu situația, astăzi tot așa ca și înainte cu treizeci-și-doi de ani; și fiecare Român ardelean va trebui să răspundă la încercările ce se fac de a-l abate dela calea pasivității cu cuvintele lui Luther:

— „Hier stehe ich, ich kann nicht anders!”

Cu totul altcum stăm însă cu pasivitatea Românilor din celelalte părți ale țării; și cu tema aceasta ne vom ocupa în alte articole următoare.

Sibiu, 8 Febr. 1901.

AUTONOMIA CĂTOLICĂ.

Din Pesta se anunță, că ministrul Wlassics se va folosi de cea dintâi ocaziune, pentru a face enunțarea, cu privire la autonomia catolică. Unele ziare au scris, că guvernul e numai pentru autonomia comună și comitatensă. Ministrul față de aceste știri are să arete, că guvernul stă pe punctul de vedere al autonomiei regniolare. Mai departe e aplicat a asigura control autonomiei asupra fondurilor și fundațiilor catolice, dar' administrarea acestor averi, în sensul legilor dela 1848 și 1883, guvernul nu poate să o dea din mâna statului.

Dea, la noi statul — gura lupului.

Din dietă. În ultimele ședințe ale parlamentului unguresc, la ordinea zilei a fost budgetul ministerului de agricultură. Aproape toți oratorii au vorbit îndeosebi despre prăsierea casilor, specie ungurescă, apoi despre colonișari, epurarea agriculturii și ruperea pactului vamal cu Austria.

A produs senzație atacul deputatilor Olay Lajos și Rakovszky István contra comisunii de incompatibilitate, acuzându-o, că la dorința fostului ministru-președinte Bánffy, n'au nimicit mandatul lui Polyák Béla, fiindcă l'a costat alegerea 200.000 florini, deși chiar după declarațiunea ministrului actual de comerț, Hegedüs Sándor, Polyák stă în fruntea institutului pentru împrumutarea vagoanelor, care se află în legătură contractuală cu statul.

S'a mai făcut o interpelare în chestiunea consuliilor, pretinzându-se aplicarea proporțională a Ungurilor la oficiile consulare și impunerea corespondenței în limba maghiară cu autoritățile ungurești.

În ședința de ieri, înainte de ordinea zilei, patru interpelări au avut loc în dietă. Deputații opoziționali, Kosuth Ferencz, Thaly, Csávolszky și Pichler făcând cele mai vehemente re-

criminări guvernului actual, au pretins oea mai grabnică și severă cercetare asupra crimelor comise de gendarmii Pichler atacă în mod necruțător pe fișpanul Mikó Árpád, care înainte de alege, deja a asigurat a Geréb de reușită. Ministrul Lukács László, în absența lui Széll, a promis ordinarea unei anchete în chestiune.

S'a continuat apoi dezbaterile budgetului la ordinea zilei.

Pasivitatea Sârbilor. Am amintit, oă ziarul „Zastava” și „Branic” au provocat pe Sârbii din Titel să fie pasivi față de alegerea candidatului de deputat Dr. Stefan Zako, fratele nou numitului comite-suprem al Vârșului, Milan Zako.

Alegerea a fost Marfi, în 5 i. c. Alegătorii sârbi s'au abținut dela alege și asitel Dr. Zako a fost ales cu unanimitate, de câțiva — mameluți.

Reducerea lefilor. Între mijloacele de cruțare, de cari vor a se folosi cercurile conducătoare în România, este și proiectul de lege, privitor la reducerea lefilor funcționarilor, după la cameră.

Eată dispozițiile proiectului:

Art. I. — În afară de miniștri, secretari ai departamentelor de stat, corpul diplomatic și corpul consular, ori-ce funcționar al statului, comunei ori județ, a cărui retribuțiune, sub formă de salariu, diurnă, spese sau indemnitate de orice natură, va întrece suma de 1200 lei lunar, va putea conserva diferitele funcțiuni, însărcinări sau misiuni ce i-au fost încredințate, reducându-l-se sumele ce va primi în total lunar la suma maximă de 1200 lei, în care vor fi cuprinse atât salariul funcțiunii ce ocupă, cât și ori-ce adaos, retribuțiune, diurnă, indemnitate sau spese de orice natură.

Art. 2. — Funcționarul care va contraveni la legea de față, primind dela casa statului, județului sau comunei o sumă mai mare de 1200 lei lunar maximum, va fi destituit și supus la o amendă de cinci mii lei.

Art. 3. — Această lege va intra în vigoare cu începere dela 1 Aprilie 1901.

Raportor al acestui proiect este dl George A. Scortescu.

Reforma dreptului electoral.

II.

(*) Trecând asupra chestiunii înșuși, care a format subiectul discușiunii foarte caracteristice în camera ungurescă, avem de remarcat în prima linie însemnătatea de deosebită și actualitatea ei, ce devine tot mai arzătoare.

Ori-ce cunoscător al situației politice interioare din regatul ungur va admite împreună cu noi, că nu poate fi vorba de o ordine de drept public și de un parlamentarism adevărat în țeara noastră: fără-ca începutul restaurării de drept inevitabil să se facă prin reformarea dreptului electoral în conformitate cu interesele tuturor cetățenilor de stat, adică în conformitate și cu interesele cetățenilor de naționalitate nemaghiară, cari constituiesc majoritatea reală a populației, în ciuda tuturor datelor imaginare liferate de statisticile oficiale, intenționat falsificate.

Ori, se poate privi ca un stat de drept o țeară, în care majoritatea cetățenilor e frustrată de primordialul drept politic (al alegerii) prin fel de fel de metehne ale legii, prin fel de fel de manopere ale administrației, prin fel de fel de volnicii și de abuzuri ale puterii de stat?

Nu e nevoie să mai reedităm aici toate monstruositățile „electorale”, de cari suferă naționalitățile și în special noi Românii și cari au impus cu necesitate abstinența Românilor, a Slovacilor și a Sârbilor dela viața parlamentară.

E suficient să stabilim aici concluzia, la care duce fără ocoliș această stare de lucruri: până când va rămâne în picioare actuala lege electorală și până

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat „la locuri”

când o reformă nu se va face în conformitate cu interesele cetățenilor nemaghiari din patrie, — nici ordine de drept parlamentară, nici pace nu poate fi în statul ungur!

Pentru aceste cuvinte, politica naționalităților ar trebui să aibă ca o țință aporală (în afara de toate mijloacele legale) (în lupta cu deatența parlamentară), pentru reforma parlamentară.

În acest punct, programul nostru național ne oferă cea mai luminoasă orientare, când pretinde la articolul 6:

„Crearea unei legi electorale pe baza sufragiului universal, sau cel puțin ca fiecare cetățean, care e supus la dare directă, să fie investit cu drept de alegere.

Da, să pretindem sufragiul universal. Să-l pretindem fiindcă ni-l șoptește și spiritul timpului și spiritul nostru național democratic. Să-l pretindem cu atât mai virtuos, cu cât se găsește aderenți ai lui chiar și în sinul poporului unguresc.

Și dacă nu putem să ridicăm această pretenziune în poporale, în congreșurile comitatense, în presă.

Urmând litera și spiritul articolului 6 al programului nostru dela 1881, avem să luăm act de sufragiul universal, ca de o problemă politică de actualitate arzătoare pentru politica partidului nostru național.

Credem că sîntem aprobați de obștea română întreagă dacă recomandăm în atențiunea oamenilor nostri politici această problemă politică importantă și dacă-i îndemnăm să se pună la muncă.

Pentru-că, un lucru e bine să nu-l scăpăm din vedere nici pentru o clipă: fie că va mai sta în picioare actuala lege electorală, fie că ea se va nufidica — politica maghiară de astăzi rămâne în aceeași atitudine de agresiune și de violentare față cu interesele noastre naționale.

Nici o încredere în dușman; toată încrederea în noi înșine — principiiu acesta se ne conducă în desfășurarea pe viitor a acțiunii noastre politice, dela care nimeni să nu mai aștepte cu naivitate rezultate imediate; și pentru care se ne pregătim cu toții în vederea unei lupte serioase și îndelungate.

Ear' ca mijloace de luptă să nu căutăm puști de soc, cum ar fi o înțrare copilărească în alegerile proxime, ci să căutăm armele de ofel ale unei activități politice febrile, metodice și constante, în afară de parlamentul corupt și perhoreșcat până și de Maghiari.

Să ne inspirăm din programul național, din care nu putem lăsa o literă și la care, dacă tocmai ar fi vorba de schimbare, am avé numai de adaos — nimic însă de eliminat. Să observăm abstinența parlamentară cu controlul cel mai sever asupra fiecărui alegător român și să oprim poporul dela orice urnă electorală — fie ea asaltată de străini, cari se apropie cu fâșărnicie de noi, fie asaltată de Români, cari se înstrăinează de noi.

Și dacă nu ni-se mai recunoaște partidul nostru național de către guvern, să ne cugetăm că tocmai acest moment pledează cu țările pentru necesitatea organizației noastre politice de până acum și în loc de a ne uita de noi uitându-ne de această organizație — să mișcăm toate petrele, ca să afirmăm existența partidului nostru național cu ori-ce ocazie în viața noastră politică!

Nici-odată, în situații estreme, transigența față de adversarul agresiv n'a fost și nu-l va procedu cu cumințe. Totdeauna, intransigența se impune ca singurul reson politic în asemenea circumstanțe grave.

† Miletici.

Inmormântarea lui *Dr. Sv. Miletici* s'a prefăcut în o grandioasă manifestație națională a Sârbilor, vrednică de faptele marelui bărbat. Aliații nostri Sârbi au dat cu ocazia ocazie o strălucită dovadă, cât de mult știu prețului pe valoroșii lor luptători.

Inmormântarea.

Din *Vêrșet* ni-se scrie:

O manifestare de doliu mai imposantă a recunoscuturii popor sârb nu se poate închipui. Marți, în 5 l. c. la 1 oră d. a. se adună public de câteva mii la domiciliul răposatului. Sierul fu dus în biserică, unde a celebrat însuși Prea S. Sa episcopul, care lăcrimând, prin o vorbire înduioșătoare și-a luat rămas bun dela răposatul. În numele publicului a vorbit *Dr. Nič*, înșirând meritele răposatului, ce le are ca fondator al ziaristicii sârbești și față de cauza națională. Cu mare atențiune a fost ascultată și biografia decedatului. Nu putea omul îndesul privi, sărutarea mortului, văzând pe fiștea coru plângând. Copii, bărbați, juni, tineri, dame și fete plângeau. În fine, spre 1/4 la 4, a plecat cortajul la tren. Pe străde, la fiecare casă se vedea câte un steag negru, fălăind, luminări arzând la ferestri. Pe drum au cântat ambele coruri din loc, ear' la tren, după o vorbire scurtă, corpul răposatului fu pus pe tren, care la 6 ore seara a plecat spre Neoplanta, unde în capela familiară va fi așezat primul membru al familiei Miletici.

În *Neoplanta* îndată ce s'a răspândit știrea despre moartea lui Miletici, pe multe case au fost, ca și în *Vêrșet*, arborate stindarde de doliu. Primăria asemenea a arborat un stindard negru, de oarece Miletici fusese odinioară primarul *Neoplantei*.

Sierul cu rămășițele pământești ale răposatului au sosit Mercuri dimineața la *Neoplanta* și au fost transportate în biserică. Inmormântarea s'a făcut după prânz. Stradele erau împodobite cu flămuri negre. Prăvăliile toate au fost închise. Au fost de față o mare mulțime la oameni, din toate părțile locuite de Sârbi, și din regat; asemenea și multe deputațiuni.

Sârbii din regat au depus pe sierul o imponentă cunună, cu plantică roșu-albastru-albă. Prohodul a fost făcut de episcopul *Mitrofan Sević*. În biserică a vorbit preotul *B. Popović* și deputatul *Dr. I. Vučić*. În numele Sârbilor din Croația a vorbit adv. *Dr. Mladinović*. În numele societății *«Omladina»* a vorbit juristul *Bocan*, care a preamărit pe Miletici, ca pe un neîntreut martir. În cimiter a vorbit apoi *Bradvarović*.

După-cum scriu zările maghiare, inmormântarea s'a făcut pe speșele partidului radical-liberal sârb. S'a decis, ca să se ridice un monument la mormânt. Comunitatea bisericească a Sârbilor din *Neoplanta* a votat deja spre acest scop 600 cor.

Zările maghiare.

Zările maghiare, schițând biografia marelui bărbat, nu-și pot stăpâni ura,

ce au nutrit-o față de el. Cele mai multe zic, că lupta lui a fost ingrată, pécătoasă. Unele, apropiând rolul lui Miletici, îl declară în fața mormântului deschis de »trădător de patrie...«

Mai înversunși sunt perciunații dela »*Budapesti Napló*«. Articolul prim dela 5 l. c. al acestui ziar începe astfel:

»A pierit un trădător de patrie. Patria, care a tradat-o, a fost patria maghiară, această dulce patrie, care nutrește cu dragoste pe toți fiii și-i cinstește cu comorile libertății. Această patrie glorioasă a tradat-o acest om cu suflet perfid, ale cărui osăminte zac acum în sierul. A fost monstru el chiar și între trădătorii de patrie...«

Estă un pasaj al »nobleței« evreo-maghiare.

„Zastava“.

Ziarul fundat de Miletici, »*Zastava*«, a apărut încadrat în negru, scoțând și o ediție separată.

»*Zastava*« scrie între altele:

»Boala lui Miletici ne-a făcut să ne deprindem cu lipsa lui de pe terenul luptei noastre naționale. Și totuși, ce lovitură crudă, ce durere pentru noi, când trebuie să-l perdem într-un astfel de mod.

»El până la ultima-i suflare a urmărit lupta națională și a nădăjduit zile mai bune. A crezut în triumful adevărului și această credință l-a susținut...«

»Svetozar Miletici a fost numai unul singur, altul nu avem și de aceea și soarta lui a fost astfel.

»E ușor a fi mare în un popor mare, e ușor când ai timpuri favorabile, Miletici a lucrat însă în împrejurări extraordinare. Mai întâi s'a ridicat pe el, apoi și-a ridicat poporul și când după multe temnițe i-s'a întunecat mintea și a căzut din șirul luptătorilor naționali, atunci de abia i-s'a văzut vrednicia și cu bună dreptate l-a cântat poetul...«

»Noi cu toții vom năsi ca el și ne fie un model de cinste, de luptă și patriotim. Ne vom sili să fim adevărați Sârbi, adevărați bărbați, adevărați amici ai poporului nostru...«

»Astfel își va fi mai ușoară țărina, ce te va acoperi. Îți vom păstra vecinica memorie, năsuind a fi demni de tine.

»Ori-ce alta, pentru tine e puțin! Aceasta, singur aceasta ne dă dreptul, să te îngropăm.

Numele tău sfânt, munca ta cinstită și patriotică, amintirea vieții tale de martir, va rămâne adânc gravată în inima poporului tău recunoscător, până-când va trăi vre-un Sârb în lume...«

Condolențe.

Românii din *Lugo* au trimis următoarea telegramă de condolență:

Ne alăturăm marelui doliu al națiunii sârbești.

Titu Hafej, Coriolan Brediceanu, Dr. George Popovici, Dr. George Dobrin, Dr. Stefan Petroviciu, Dr. Aurel Vălean, Dr. Cornel Jurca, Dr. Cornel Pap, Dr. Titu Malaiu, Dr. Valeriu Brăncuș.

Alegeri sângeroase.

Poftim, priviți spre *Tîrgul-Mureșului*! Candidați unguri au stat față în față și totuși sângele a curs sîroale. Gendarmii au un important rol la alegeri și sub era lui Széll. Dacă ei între ei se omorâ pentru mandate, să ne închipuim cazul, când un candidat român, cu program național-român, s'ar măsura cu vre-un protegiat de al guvernului, sau chiar cu vre-un candidat ungur opozițional, ce ar fi atunci? Cste de scandalagii ar cerea să producă conflicte și atunci gendarmii, aprigii corteși și apărători ai ideii, un minut nu ar hesita de

a da foc în mulțime. În mulțimea, care ar lupta pentru candidatul român; în poporul român, care ar avea cutezanță să voteze cum inima-i dictează. Și ar curge sângele părului, noi am protesta, cete de orfani ar plânge, veduve ar îmbrăca doliu, ear' Ungurii în gura mare ar striga salve la adresa călătorilor, dându-le titlul de mentori ai patriei, înfrânători ai »Valahilor revoluționari, trădători« etc.

Estă sistemul vechiu în viață. Estă corupțiunea și barbarismul atât de nedespărțibil de alegerile ungurești. Se întind conflicte cu ocaziunea alegerilor dietale și în alte țări, dar' astfel de alegeri, cum în Ungaria se fac, nu poți vedea nicăieri pe rotogolul pământului.

Sistemul de guvernament din Ungaria își are baza chiar în corupție și brutalitate. Lipsit de ori-ce basă de echitate, de ori-ce justificare politică, sistemul actual numai așa se poate susține, dacă întreg aparatul puterii executive îl întrebunțează ca o armă, cu care poate tăia unde vrea. Un mănunchiu de oameni dețin puterea statului în numele a optsprezece milioane de locuitori, cultivând interese proprii, servind cauze străine majorității locuitorilor acestei țări și toate acestea le fac numai prin o forță nelegiuită, prin oprimarea conștiinței cetățenești și prin împedecarea oricărei desvoltări în direcțiune independentă de cercul lor de influență.

E un sistem acesta, de care chiar Ungurii se îngrozește, când simt și ei câte-odată binecuvântatele-i roade.

Nu aș pute mai bine descrie era lui Széll, decât dând pasajul următor din »*Egyetértés*«.

»Dreptul, legea și dreptatea, despre care Széll Kálmán atâta vorbește, încât își vine rău, nu e altceva decât o frasă mincinoasă.

Și alegerile curate, pe cari ministrul-president cu atâtă emfază și mândrie ni-le-a pus în perspectivă, tot astfel nu există, tot astfel nu vor exista, cum n'au existat până acum.

Forță, corupție, presiune, abuz, cumpărare de suflete, mâncare, beutură, întrevinerea sângeroasă a gendarmilor, aceste sunt mijloacele și ale actualului guvern la alegeri.

Estă o iconă zugrăvită de un Ungur.

În apele unui astfel de murdar curent politic noi nu vrem să înotăm. Cine are poftă să o facă. Până-când Ungurii nu se vor lavi cu capul de părete, nu se vor abate de pe calea apucată. E în firea lor să fie brutali și exclusiviști. De mult tot strigăm noi, că munca sâvârșită de Unguri cu atâtă străduință și perseverență nu e altceva decât săparea tot mai adâncă a prăpastiei, de care cu pași gigantiști se apropie statul ungur. Ruină materială, ruină morală, nimicirea conștiinței cetățenești, înstrăinarea tot mai mare a indivizilor de sfera intereselor comune, eată triste rezultate a unei stăpâniri de treizeci și câțiva ani, stăpânire poredită liberală, constituțională, maghiară.

Astăzi, cum ori-ce om cu reson în ale politice ușor poate observa, ideile sociale sunt mult mai clarificate, decât se le poți neglija în aranjamentul unei țări. Astăzi sunt mai conștii oamenii de drepturile lor cetățenești și împedecarea prin forță a validității acestora, nu mai poate dura mult. Cu forță brutală azi nu se poate guverna. Este un anachronism. Și dacă totuși diriguitorii noștri unguri susțin și azi un sistem, a cărui timbru este brutalitatea, e o dovadă de nepriceperea lor politică, e o dovadă că Ungurii sunt atât de mulți orbiți de patima govinismului, încât nu mai pot vedea lucrurile clar. Ei vreau să se arete tari și mari în fața tronului. Partidul dela putere voește să apară

impunător de mare, un fel de dovadă a »unității« de convingeri politice, un fel de demonstrațiune, că sistemul actual formează credul politic a aproape întregii țări. Și de dragul acestei idei se puseă câte-odată și ei între ei. Nițică variație nu strică.

Revista esternă.

Răsboiul buro-englez.

Colonelul *Blake*, comandantul brigadei irlandeze-americane, intrând cu 2000 de Buri pe teritor portugez și nimicind linia ferată ce duce spre mare, amenință orașul portugez *Lorenzo-Marquez*. Guvernul portugez a cerut ajutor grabnic din Londra. Ministrul de marină englez imediat a dispus, ca flota engleză aflătoare în apele sud-africane să plece în ajutorul orașului amenințat.

Garnisoana engleză dela *Modderfontein* în apropierea Pretoriei, 7 ofi-ceri și 200 soldați, a fost silită să se predea în mâna Burilor. Trupele engleze trimise de Kitchener în ajutorul garnisoanei, au fost respinse cu mari pierderi.

Din Pretoria se anunță, că oamenii lui *De Wett* au nimicit aproape de *Pompeiding* un tren de marfă englez.

Dela *Haga* vine știrea, că soldații englezi au ucis pe soția fratelui lui *Krüger*, fiindcă s'a opus, când ei au vrut să pună mâna pe bărbatul ei.

Consulul din *New-York* al statului liber *Oranje*, *Pierce*, a declarat că situația Burilor este foarte favorabilă, căci acum earăși dispun de 25.000 de ostași, dintre cari 8000 sunt în *Capland*. Trupele engleze sunt demoralizate. Așa se explică succesele cele mari ale Burilor în lupta lor de guerile. Burii au din abundență munițiuni și proviant, căci în toată ziua prind câte un transport englez. Generalul *De Wett* într-o singură săptămână a luat dela Englezi 2000 de cai, 100.000 de vite cornute și 6000 de prizonieri. Jumătate din armata engleză a căzut în luptă, s'a îmbolnăvit sau este prinsă. Anglia, ca să scape de banorutul financiar, va fi silită să încheie pace.

Pregătirile Angliei.

Lordul *Roberts* a dat ordin, ca în toate districtele diferitelor corpuri de armată să se organizeze trupe de voluntari.

Decorarea lui Roberts.

Împăratul *Wilhelm II.* a conferit marelui *Roberts* ordinul vulturului negru. Se atribue importanță politică acestei distincții, care însemnează, că împăratul a luat poziție în conflictul buro-englez.

Împăratul și poporul german.

Ziarul »*Neueste Nachrichten*« scrie un articol remarcabil despre ovațiunile aduse de Englezi împăratului *Wilhelm II.* înainte de plecarea sa din Londra. Într'alte vremuri, — scrie ziarul german, — aceste ovațiuni ar fi produs la noi poate un echou simpatic, dar' până-ec decurge păgânul și nedreptul răsboiu cu Burii, până atunci un zid mare de-

parte opinia publică germană de cea engleză. *Simpatia poporului german* în acest răsboiu este pe partea micului popor bur. Causale acestui răsboiu le-a osândit unanim toată lumea civilizată și Anglia nici-decum nu se poate lăuda cu ele. Anglia printr'o pace cinstită și loială, acceptabilă pentru Buri, atât în privința militară cât și în cea politică, ar câștiga neașemănat mai mult, decât ar câștiga Kitchener prin estermnarea totală a dușmanului. — Numitul ziar este inspirat din cercurile ministerului german de esterne.

Presa engleză despre Wilhelm II.

Ziarele engleze apreciază în articoli lungi visita împăratului german și din incidentul plecării lui din Londra scriu cu multă simpatie despre relațiunile amicale dintre cele două națiuni. »*Morningpost*« esclamă: Dumnezeu să protegă pe împăratul *Wilhelm I.* »*Times*« crede, că visita împăratului german nu va conturba relațiunile Angliei cu celelalte puteri.

Din Peking.

Ambasadorii străini au numit în conferința ținută Mercuri pe 12 înalți funcționari chinezi, cari au să fie pedepșiți. De oare-ce unii din acestia sînt înrudiți de aproape cu împăratul, plenipotențiarii chinezi au cerut pentru ei pedeapsă de exil. În privința evacuării *Peking-ului*, ambasadorii nu s'au dimis în discuțiuni.

Crisă ministerială în Roma.

Guvernul italian disolvase încă în Decembrie anul trecut camera de muncitori din *Genua*, cu care ocaziune a izbucnit o mare grevă. Guvernul a fost acum aspru interlat în cameră din cauza aceasta. Ministrul-president *Saracco* și-a apărât ținuta, El a accentuat, că votul camerei va arăta, că mai rămâne-va vechiul guvern la putere, sau va lua conducerea țării alt guvern, ear', dacă cumva acum ar vorbi pentru ultima-ora în cameră, el folosește ocaziunea de a mulumi pentru devotamentul și simpatia ce i-a manifestat-o dieta italiană.

Declarațiile acestea se cred a fi fost inspirate de însuși regele și astfel căderea guvernului *Saracco* a fost considerată ca sigură. Într'adevăr în ședința de Mercuri a camerei, cu toată intervenirea lui *Rudini*, în favorul guvernului, s'a primit o propunere a lui *Fulci* (cu 318 voturi contra 102), care desaproabă disolvarea camerei din *Genua*. În urma acestui vot *Saracco* a declarat, că guvernul își rezervă dreptul a-și publica mai târziu intențiunile sale. Situația parlamentară e foarte confusă, nimenea nu știe, ce va urma. Nici una din grupele opoziționale nu sînt în stare să formeze o majoritate capabilă de a guverna.

Turburări studentești în Rusia.

Ziarul »*Slowo Polskie*« scrie, că relegările în masă ale studenților dela universitatea din *Chiev*, precum și înrolarea la armată a studenților a produs mare agitație la toate universitățile din Rusia. În *Petersburg* s'a constituit un comitet pentru organizarea mișcării studentești.

— Alexandru îl privi cu milă și compătimire; deodată se uită la orologiu.

— Sărmanul meu prieten, tu nu crezi spuselor mele. Vino dar' și te convinge însuși.

Zicend aceste apucă pe *Dumbravă* de braț, care inconștient îl urma ca un năuc, cu pumnii încheiați, bolborosind cuvinte neînțelese.

Merseră amândoi repede până într'o stradă laterală, unde intrând sub o poartă, s'au ascuns în dosul unor stâlpi de peatră...

— Fii atent, — șopti Alexandru uitându-se la orologiu din nou, — fii atent...

Nu așteptară mult...

Deodată înaintea porții casei vecine se opri o trăsură, din care se scoborî o femeie, însoțită de un bărbat.

— Uită-te bine cine sînt, — șopti Alexandru.

Era *Dorina* și *Craiovan*.

— I-ai recunoscut? — șopti Alexandru. — Eu vîd des repetându-se lucrul acesta pe vremea aceasta, pentru-că, după-cum știi, șed în strada aceasta.

Dar', pentru Dumnezeu, ce e cu tine? — întrebă cu grije privind la *Dumbravă*.

Bietul om, era galbin și vâlcod ca un mort. I-se făcu negru înaintea ochilor, lumea se învîrtia cu el și picioarele îi tremurau, de nu mai erau în stare să-l poarte.

Aproape fără simțiri, căzî în brațele lui Alexandru, șoptindu-i abia:

— Să mergem... iartă-mă... ai avut dreptate...

(Va urma)

FOIȚA „TRIBUNEI“.

CĂLUGĂRUL.

— Novellă —

de Emilian.

(Urmare).

De câte-ori însă *Dorina* în cocheta ei il asigura de nemărginita ei iubire, se muștra însuși pentru jalușia lui.

— Ce prost sînt, să fiu jalus pentru surisele împărțite și altora. Doar și soarele dă viață tuturor florilor. Cât sînt de egoist, când pretind că soarele din ochii ei s'ar mi de viață numai mie; când și așa știu, că numai pe mine mă iubeste.

Și precum odată dragostea *Evei* îi da puteri spre muncă, așa îl îndemna acum spre diligență noua dragoste...

Se pregătea la ultimul examen... Apoi va pași fericit înaintea lui *Rusan* și-i va cere mâna *Dorinei*, — ce viitor... ce viață!...

O! de câte-ori, i-le-a spus el acesteia și *Dorinei* și nu se putea mira de ajuns, cum de *Dorina* pentru toate acestea nu avea decât un zîmbet și nu se înșufleșea, ca dînsul, și se mulțumia s'ar

asculte când îi vorbea de viitor, doar' ou vre-un așa vom face? răspundea la planurile lui...

Bătrânul *Rusan* privia cu dragoste intimitatea ce o vedea că crește zilnic între *Dorina* și *Dumbravă*.

O idee plăcută începea s'ar stăpânească, și în *Dumbravă* deja privia pe fiitorul ginere...

— Se potrivește bine, — își zicea une-ori, — el băiat cu minte și așezat, și *Dorina* avută, cât nu vor duce lipsă... Dumnezeu să le dea numai noroc, — și-și ștergea ochii de lacrimi...

Și din ce îi era drag *Dumbravă* la bătrânul *Rusan*, îl îndrăgea tot mai mult, ca pe propriul copil.

Dumbravă își vedea de lucruri... Iubit de profesori și stimat de colegi, avînd un frumos capital intelectual, privia cu siguranță în fața examenului.

Între colegi *Dumbravă* avea un prieten bun și intim, pe *Alexandru Ionescu*. Tîner bun, serios și de o deșteptăciune rară, cucerî dela început inima lui *Dumbravă*, și îi deveni simpatic.

Ambii se potriveau și la natură, și la idei, și o unitate de păreri și convingeri îi stăpîneau, încât în curînd deveniră prieteni nedespărțiți.

Lucrau la aceeași revistă, și după orele de birou, se depărtau, împreună. Vorbiau și discutau multe de toate până se depărtau mulțumiți și îndesuliți, ca în altă zi să se întâlnească din nou, fiecare cu idei noi, cu planuri noi, pregătiți spre discuții noi.

Intimitatea și prietenia lor era sinceră, cu toate acestea erau chestii de acelea, cari în tot deorsul prieteniei lor nu le-au atins, bună-oară, chestii de inimă, de amor, aventuri și alte de acestea.

Acestea le țineau prea puțin serioase de a le pune în discuție, și în această privință erau ca străini...

Dumbravă, ori-cât de împovărată își simțea inima, de feroceia ce-l aștepta în curînd, și ori-cât de mult simțea lipsa de a-și deschide inima înaintea prietenului iubit — se temea că nu va fi înțeleș pe deplin, știindu-l pe *Alexandru* de un temperament trist și melanolic.

Și apoi par'că *Dumbravă* simțea în el o forță morală ce-l silea să tacă — taina lui era și a celeia, și a *Dorinei*, — și n'avea drept să o spună nimănui, doar' nici celui mai bun prieten. Și așa intim în toate celelalte, în direcția aceasta rămăsese, poate mai străini ca străinii...

Lui *Dumbravă* îi părea, că de câte-ori *Alexandru* îl vedea cu *Dorina* își perdea voaș, și un zîmbet ironic îi trecea pe buze. Dar' în sfîrșit atîta ce-i? și nu-i de nici o importanță, poate-că nu mai »presupunea« așa ceva.

Într'o după prânz, sfîrșind lucrul la redacție, s'au dus ca de comun ambii la cărcimă și cerură o bere... Discutau o chestie filosofică, chiar de examenul lui *Dumbravă*, ce se apropia...

— Vezi, *Alexandredragă*, — întrepruse deodată discuția *Dumbravă*, — așa de bine ne aflăm acum, și cât de frumos discutăm, încât îmi vine nu știu cum,

când mă cuget, că în viitor ne vom întâlni tot mai rar...

— Mai rar? — întrebă *Alexandru* mirat, — nu te înțeleg!

— Da, mai rar. Examenul meu e aproape, sînt sigur că îl voi trece. Și apoi — adăose cu un suris discret, — mă voi însura...

— Până acum nu mi-ai spus de acestea, — îi replică *Alexandru* mustrător, — sînt eu prietenul tău ori ba...?!

— Să mă ierți, dar' nu pot vîna, — se scușă el, — noi am fost și sîntem prieteni buni, dar' în această direcție sîntem și am fost străini. Tu nu mi-ai spus nici-când tainele tale, eu nu ți-le-am spus ale mele, de friică că nu mă vei înțelege... Ei, în sfîrșit înșurătoarea mea nu-i departe. Vreau să fiu sincer cum între prieteni se cade... Mă înșor, și știu pe cine voi lua...?

Alexandru îl privi întrebător, cu o curiozitate vedită.

— Pe *Dorina*, fata lui *Rusan*.

Alexandru făcu o mișcare de spaimă.

— Pentru Dumnezeu nu te nefe-rici...

Galbin ca ceara *Dumbravă* îl fixă întrebător?

— Nu știi lucrurile slabe ce lumea întregă vorbește despre ea? E o cochetă fără simțiri, o femeie...

— O vorbă să nu mai spui rău despre ea, — răcnî *Dumbravă* făcîndu-și palma pumn și amenințîndu-l, pe când ochii i-se încrunțară în sânge,

Bülow pentru agricultură, industrie și comerț.

Cancelarul imperial german Bülow a ținut în ședința consiliului de agricultură o vorbire, prin care și-a manifestat dragostea deosebită pentru cultivarea intereselor economice ale poporului. Nu numai din datorință oficială, ci și din dorul inimii sale, va îngriji de agricultură.

Cronica zilei.

Sibiu, 8 Februarie n. 1901

Memento. 9 Februarie: Serata teatrală împreună cu dans ce se va aranja de către Reun. fem. pie din Orăștie, în sala hotelului »Transilvania«.

10 Februarie: Balul ce se va aranja în Merceurea, în sala hotelului »La 3 Arabi«.

11 Februarie: Balul corpului profesoral dela gimn. superior fundațional din Năsăud, în sala de gimnastică a gimnasiului.

12 Februarie: jubileul de 50 ani al »Reuniunii fem. rom. din Brașov«.

Consistorul metropolitan, intrunit în Sibiu sub prezidenția I. P. S. Domn. arhiepiscop și metropolit, a luat mai multe decizii de mare importanță. În ședința de Mercuri a hotărât reedificarea casei lui Gozsdor, apoi zidirea internatului pentru studenții români din Budapesta. Tot atunci s'a făcut și distribuția între cele trei diocese a ajutorului deștat pentru îmbunătățirea salariului capelanilor. La ședințele consistorului au luat parte asesorii: Dr. Ilarion Pușcariu, arhiepiscop și vicar arhiepiscopesc, Filaret Musta, arhiepiscop (Caransebeș), Augustin Hamse, arhiepiscop (Arad), Ignatie Ioan Pap, protosinel (Arad), Mihail Popovici, protopresbiter (Orșova), Zaharie Boiu, protopresbiter, asesor cons. arhiepiscopesc (Sibiu), Constantin Gurban, protopresbiter (Boroș-Ineu), Ioan Lenger, avocat (Brașov) și Leontin Simonescu, secretar metropolitan.

Junimea română din Sibiu, în viața la parastasul solemn ce se va oficia Duminecă, la 10 Februarie n. c., în biserica din Sibiu- cetate, întru vecinica odihnă a sufletelor răposaților sei colegi respective prieteni, regretați Gustav Augustini, Vasile Băboie, Octavian Boer, Dr. I. David, Ioan Dimitriu, Ioan Dolian, Ioan Moga, Iuliu Pipos, Ioan Predoiu, Nicolae Roman și Nicolae Șulțiu.

Români decorați cu »Legiunea de onoare«. Jurnalele franceze publică 52 decrete de decorațiuni cu »Legiunea de onoare« acordate Românilor cu ocazia esposiției.

Parastas. Luni, la orele 11 a. m. se va celebra în biserica română gr-or. din Sibiu- cetate un parastas pentru odihna sufletului regretatului Iuliu Pipos, fiul dlui P. Pipos, jude de tablă în pensie.

Prelegeri pentru popor în Lugoj. Dl senator Simeon Popov va țină în sala primăriei zece prelegeri populare în limba română, despre contravențiunile (abaterile) campestre. Prelegerile se vor țină Mercuri și Sâmbătă la orele 6—7 seara.

Dela »Reuniunea sodalilor români din Sibiu«. La fondul pentru acuirea unui local cu hală de vânzare pe seama »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Teofil Păcurar, paroch, Sofia Păcurar născ. Bera, Valeriu Păcurar (Năndru, tractul Hunedoarei), Zaharia Ioanovici, paroch, Maria Ioanovici, preoteasă, Maria Bărză adoptată Ioanovici (Curciu), Dionisiu Filimon, paroch, Ana Henteș, preot, Elena Henteș născ. Catona, Ionel-Eugen-Stefan, Elena-Hortensia, Octavian-Emil Henteș (Sebeșul-săseș), Nicolae Platoș, proprietar (Săcel).

Hymen. D-nul Ioan Răchitanu și d-șoara Paraschiva D. Comșa, în viața la sârbărea cununiei lor ce se va celebra Duminecă, în 28 Ianuarie a. c. st. v., în biserica cea mare din Săliște, la 3 ore după amiază.

Logodnă. Evelina Blanca Ivan (Sibiu) și Ioan Moldovan (Aiud), fidanțați.

Gubernatorul Varșoviei. Se scrie din Petersburg, că Țarul a declarat, că de oare-ce denumirea lui Dragomirov de guvernator al Varșoviei nu este împinată cu simpatie, va căuș să denumească altă persoană. Probabil, că consiliul de stat va propune pe marele-duce Nicolae Mihailovici.

Noi deputați ungari. În Tîrgul-Mureșului au fost aleși noi deputați: Geréb Béla (guvernamental) și Bedőházi János (kossuthist). Cu ocazia alegerii gendarmii au pusec 11 oameni, dintre cari 4 au murit momentan, iar 7 au fost greu răniți. Casul îl tratăm la alt loc.

»Reuniunea pentru ajutorarea de Crăciun a copiilor săraci, fără deosebire de confesiune«. Iși va țină adunarea generală Duminecă, în 10 Febr. st. n., la 10 ore a. m., în localul Reuniunii (restaurațiunea A. Kenzel, curtea teatrului), după programul următor: 1. Darea de seamă anuală. — 2. Citirea protocolului adunării generale din 11 Februarie 1900. — 3. Presentarea rațiunilor. — 4. Propuneri libere. — 5. Alegerea noului comitet.

Floarea și viitorul națiunii. O foaie ungurească din Cluj face statistica duelurilor întâmplate acolo și constată, că între 200 de tineri universitari au avut loc într-un an vre-o sută de dueluri. Timpul întrebunțat cu petrecerea cauzelor de duel a fost 1000 de zile de lucru și au costat 20.000 de cor. Gazeta ungurească apoi se exprimă în modul următor: Este curios, că statisticile acestora redactate din când în când vorbesc despre ori-și-ce, numai despre aceea nu, că tinerimea universitară ce rezultate arată în studii pe terenul muncii serioase și devotate. Se pare, că pentru tinerimea universitară maghiară, adevă pentru cea mai mare parte a ei, duclul și distracțiile împreunate cu el sunt lucruri cu mult mai de preferit, decât munca serioasă, care — de va merge tot așa — azi mâne va fi esclusă dela universitate, ca un lucru de prios.

Nu tragem la îndoaială adevărul acestei caracterisări. Dar' atunci, cum mai au astfel de oameni obrazul de a se socoti pe sine de națiune superioară, în dreptățita la heghemonie și notabene capabilă de a alcătui statul? Și de ce treabă mai este Kulturgyletul și institutul de corecțiune din metropola Ardealului? Tristiți reprezentanți ai secolului mai sântei, iubitori compatrioți!

O greșeală de tipar s'a străcurat în nr. ultim al ziarului nostru în publicarea depeșei dlui Dr. Rațiu adresată dlui Urechia pentru Ligă. Pasajul al doilea începe astfel: *Îți dorim etc.*, pe când în depeșă epedată este: *Îi dorim* (adecă instituiției) *vieață lungă, prosperare etc.* — ceea-ce prin aceasta rectificăm.

După descripție: Săliștea are 5545 locuitori stabili, 1300 absenți (fluctuanți), în total 4845. Numărul caselor e de 1167.

Prelegeri publice în biserică. Profesorii seminariului și gimnasiului dimpreună cu preoții sași evanghelici-lutherani din Sibiu, conform obiceiului de până acum vor țină și în postul dela 21 Februarie până la 10 Aprilie 13 prelegeri în biserică Sf. Ioan din loc. Prelegerile vor tracta mai sles teme din istoria biseriească și despre protestantism. Cum își înțeleg misiunea lor profesorii și preoții sași, merită să fie remarcat.

Spre știre. Îngrijii-vă dinții: atragem atențiunea asupra inseratului nostru de azi, al renumitei parfumerii Melzer din Sibiu.

Vieța socială.

Concert împreună cu joc în Oradea-mare.

Tinerimea română meseriașă din Oradea-mare invită la concertul împreună cu joc ce-l va aranja Vineri, în 2/15 Februarie, în localitatea dela »Arborele verde«. Venitul curat este destinat spre înființarea unui fond pentru ajutorarea invățăcelor de meseriași lipsiți de mijloace. Începutul la 7½ ore seara. Prețul de intrare: Pentru o persoană 1 coroană, pentru o familie 3 coroane. Suprasolviri generoase se primesc la adresa invățătorului Nicolai Firu în Oradea-mare (Ujváros) cu o mulțumită se vor cuita pe cale ziaristică. Programa: 1. 1. »Trecui valea«, cor mixt de I. Mureșan. — 2. »Zis-a badea«, cor mixt de G. Musicescu. — 3. »Viitorul Românului«, poezie de Z. Antonescu, predată de Ioan Bițan. — 4. »Legăa vitează«, cor mixt de G. Musicescu. — 5. »Stăncuța«, cor mixt de G. Musicescu. — 6. »Limba mea«, poezie de Nicu Stejărel, predată de Rozalia Mezei. — 7. »Oșteanul român«, cor mixt de G. Musicescu. — 8. »De când mândrul« cor mixt de G. Dima. — II. »Nunta lui pârjol«, teatru pentru copii de Iosif Vulcan.

Producțiune teatrală în Bistra.

»Reuniunea română de cântări și musică din Bistra« invită la producțiunea teatrală împreună cu cântări și joc, ce se va țină Marți, în 12 Febr. 1901, în ospătaria dlui Hirsch. Începutul la 7 ore seara. Prețul de intrare: locul I. 2 cor.; locul II. 1 cor. 60 bani; locul III. 1 cor. Venitul e destinat spre procurarea instrumentelor musicale. Ofertele benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. Programa: I. Piesa teatrală: »Harta Reșezul«, operetă comică de I. Serenadă, de I. Vidu. — 2. Când pe câmpie... — 3. Pe malul lacului, de O. Pusch. — 4. Plugar și ostaș, de L. Tanasescu.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte și un preludiv, de Herm. Sudermann, tradusă de Il. Chendi și C. Sandu. Se află la »Minerva«, institut tipografic din Orăștie.

Buletinul societății de științe din București. Nr. 5, anul IX.

Din biblioteca populară a administrației domeniului coroanei, cărțile a XVII.: Cultura plantelor de nutreț, de Dr. Dimitrie G. Ionescu, București, tipografia Gutenberg, 1900.

MAI NOU.

Alegerile din Tîrgul-Mureșului.

Budapesta, 8 Febr. n. Toate foile comentează în mod viu sângeroasa alegere din Tîrgul-Mureșului. Îndeosebi foile opoziționale și »Magyar Szó« atacă cu o vehemență ne mai pomenită pe Széll, care ar fi dat, îndrumare directă fișpanului Mikó Árpád, să facă tot posibilul pentru reușita candidațiilor guvernamentale. Din cassa partidului 6000 fl. ar fi fost trimisi spre scopurile alegerii. Ieri a fost în parlament un adevărat scandal. Guvernul și îndeosebi Széll a fost spus la mari atacuri. Se crede, că scandalurile vor lua proporțiuni neașteptate, mai ales, că opoziția voește să făurească din acest incident o armă foarte potrivită pentru alegerile viitoare.

Crisa ministerială din Roma.

Roma 7 Februarie n. Se crede, că Saracco va fi chemat să formeze noul cabinet.

Situația Burilor.

Numărul întregii armate a Burilor se socotește a fi 38.000 de oameni. Ei au legătură cu marea și au primit mulțime de muniții. Olanzii din Capland au colectat 2 milioane de franci și au reușit să ducă banii lui Botha.

Încă 30.000 de călăreți.

Guvernul englez a hotărât să mai trimită lui Kitchener afară de trupele debarcate în Capland încă 30.000 de călăreți. Primul transport va pleca mâne Sâmbătă.

Căsătoria Wilhelminei.

Haga, 7 Februarie n. Toată seara mulțime enormă de popor a percurt stradele orașului în cântări de veselie. Orașul este splendid iluminat.

Bibliografie.

»Enciclopedia Română«, publicată din însărcinarea și sub auspiciile »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, de Dr. C. Diaconovich, primsecretar »Asociațiunii«.

A apărut fasc. XXII. al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzând cu vintele Libelul — Manaliu.

Numărul articolelor acestui fascicol trece mult peste 1000, și anume conține restul literelor L și vre-o 500 cuvinte cu inițiala M. Partea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii, și anume articolele istorice și biografice românești, de astă-dată ni-se presentă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar' care e pe deplin justificată prin importanța subiectelor. Dintre aceste articole remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucaciu, Lugoj, Lytton (D. Onciu), Malat, Maior, Maiorescu, Mădărescu, Mănașire, Mangra, Maniu, Manliu, etc. Igiena: Lupus, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schim, Licheni, Limba, Limbric, L'Indépendance Roumaine, Linné, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingstone, Lobkowitz, Locke, Londra, Lombroso, Lonyay, Loteria, Oril Lucari, Ludovic, Luna, Lupa, Lupul, Luther, Lutherana biserică, Lyon, Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Mămuța, Malaiezi, Maghiere, Mandicevski (Dr. Sbiera), Mangan, Manifest, etc.

Îndeosebi amintim îngrijirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tractate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Onciu cu profunditatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuri largi și de foies real, sânt articolele igienice luate de academiciantul Dr. Felix, cel mai competent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și îndeosebi botanica, deasemenea e bine reprezentată, și în trece scrierile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrațiunile amintim biserițele românești din Lugoj, unul dintre cele mai importante centre ale Românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposiț general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

„Sâmbăta morților“.

— Voci din presă. —

»Noua Revistă Română« scrie următoarele: »Sâmbăta morților«, dramă din popor, localisat de Teodor V. Păcăfian. — Ionel, feciorul unei văduve sărace, iubește pe Ileana fiica lui Petrilă, un morar avut și sgârbit, ce nu putea suferi pe Ionel. De giaba sânt toate demersurile primăreșei pe lângă Petrilă, acesta numai se enfurie și suferințele Ileanei se înmulțesc. Petrilă cere dela Ileana să nu mai audă cântecul de fluier al lui Ionel, și el de dragul Ileanei își sfarmă fluierul, singura lui mângâiere, dar' cu el deodată se mântuește și credința, nădejdea inimii lui. De neceaz pleacă la cărcimă, aici se întâlnește cu groparul care îi spune că la 12 se vâd în cimiter toți cari vor muri în cursul anului. Ionel pleacă la cimiter să vadă dacă morarul, care este ofticos, nu este între morții anului. Aici adoarme și în vis i-se arată că a văzut pe Ileana Pleacă grăbit și desperat, întâlnește pe morarul și pe groparul. Morarul din unele vorbe ale lui Ionel deduce că Ionel l-a văzut între cei-ce vor muri. Aceasta îl înspăimântă și se îmbolnăvește, Ileana curioasă vine și ea la Ionel și îl întreabă, el îi mărturisește că a văzut-o. Acum Ionel nu mai are nici liniște, își propune să iee lumea în cap, dar' mai vrea să vadă odată pe Ileana, se duce la ei în ogradă. Morarul bolnav eșise să-și ascundă comoara, se întâlnește cu Ionel și cade mort. Vine Ileana și-i strigă: Ucișă. El desperat pleacă din sat. Ileana e bolnavă și înainte de moarte prin stăruința preotului iartă pe Ionel și îl roagă să-i cante afară din fluier, ca odată în vremurile fericite; moare în cântecul fluierului.

Dl Păcăfian, de altfel recunoscut ca bun traducător, a localizat cu mult succes această piesă, care are multe părți instructive pentru popor. Teatrul Ardelenilor este în formare, și deocamdată se reduce la reprezentațiile tinerilor diletanți, cari sânt foarte răspândite, interesându-se de ele cu multă dragoste chiar și țărani. Repertoriul acestor reprezentații e cules aproape tot din comedii lui Alexandri și Vulcan »Sâmbăta morților« e chemată să se introducă în teatrul popular al Ardelenilor și drama. Localizarea dlui Păcăfian corăspunde ideilor și modului de gândire al țărânului.

»Tiganiada« sau »Alexandria ai țigănească«, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaicusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cr.

Căleștorile patriarhului Macarie de Antiochia în țările române (1653—1658), țesă pentru licență în istorie, de Emilia Cloran. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

Tablouri românești.

La administrația »Tribunei« se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești: Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40 Portretul Metropolitului Sterea Șulțiu . . . —40 Portretul dlui Dr. Ioan Rațiu, în mai mic cor. —30, în mai mare . . . —40 Portretul dlui Dr. V. Lucaciu . . . —40 Portretul profesorului Gregoriu Silași . . . —30 Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . . —30 Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii . . . —40 Catedrala din Blaj . . . —60 Conferența națională dela 1894 . . . 3.— Români la Debrețin . . . —60

»Bancile de emisiune și circulațiune monetară«, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura »Nouei Reviste Române«. Prețul 1 leu 50 bani.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I. de N. Iorga. Prețul 4 lei.

»Insula morților« novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bărsănu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnasial. Ploesti, Tipografia. »Democratul«, 1899. Format 8º mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl Raica, e merit pentru lumea politică din România, dar' din nenorocire ne priește foarte mult, dacă nu esclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor țărâșlor nostri, cari se interesează de politică. În marea scrie politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl Raica aruncă prin studiul seu o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

Istoria politice, după Sir. Frederick Pollock, de Teodor V. Păcăfian, Sibiu, tiparul »Tipografiei« societate pe acții, Editura autorului. Pe 13 coale 8º, mie în broșura aceasta dl Păcăfian ne dă idei și cunoștințe despre »originea politice și a scrutării științifice în filosofia greacă«, despre »evul mediu și renașterea« cu referință la istoria politice, »secolul XVIII și contractul social« și »teorii moderne despre suveranitate și legislatură«. Cât pentru stil și limbă, dl Păcăfian e cu mult mai bine cunoscut publicului român prin scrierile sale de până acum, decât să fie lipsă a pune în vedere aci stilul ușor și curat românesc al broșurei »Istoria politice«.

Prețul de 1 coroană (în România 1 fre. 25 bani) e minimalul preț ce se poate pretinde pentru o scriere bună, instructivă și folositoare, cum e »Istoria politice«. Credem deci, că publicul românesc nu va pregeta să și-o procure. Se capătă la autor, în Sibiu (Nagyszeben), Hechtgasse nrul 16.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 8 Febr. n. 1900.

Hărte-monetă română . . .	Camp.	18.70	vend.	18.80
Lire turcești . . .				
Imperiali (16 Rº aur) . . .				
Galbeni rusești . . .		2.46		2.54
Galbeni . . .		11.38		11.84
Napoleon-d'ori . . .		19.12		19.200
100 Marco germane . . .		117.50		117.80
Livre sterling . . .		24.—		24.2

Bursa de Budapesta.

Din 6 Febr. n. 1900.

Renta de aur ung. 4% . . .	117.—
„ 4% . . .	92.35
„ ung. val. cor. 6% . . .	99.00
Imprumutul câșilor ferate ung. . .	99.25
Bonuri rurale ung. . .	99.50
„ croate-slavone . . .	93.50
Obligațiunile desp. regalilor . . .	93.60
Losuri pentru regularea Tisei și Soghedin . . .	140.—
Renta de hărte austriacă . . .	98.15
„ de argint austriacă . . .	98.—
„ de aur austriacă . . .	11.25
Losuri austriace din 1860 . . .	186.50
Acțiunile băncii austro-ungare . . .	1700.—
„ de credit ung. . .	673.—
„ de credit austr. . .	668.75
Scrișuri fondare ale institutului de credit și economii »Albina« . . .	102.—
Galbeni împărătești . . .	11.40
Napoleon-d'ori . . .	19.16
Marci 100 imp. germane . . .	117.65
London 10 Livre sterlingi . . .	240.60

Bursa de Viena.

Din 6 Febr. n. 1900.

Renta de aur 4% . . .	117.—
Renta ung. v. c. 4% . . .	92.20
Imprumutul câșilor ferate ung. . .	91.70
Bonuri rurale ung. . .	91.55
„ croate-slavone . . .	92.70
Renta de hărte austriacă . . .	98.35
„ de argint austriacă . . .	98.15
„ de aur austriacă . . .	11.15
Losuri austriace din 1860 . . .	186.60
Acțiunile băncii austro-ungare . . .	1693.—
„ de credit ung. . .	670.—
„ de credit austr. . .	668.75

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baiteș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Biblioteca pentru toți

ce apare în București
au apărut până acum 194 numeri sau fascicule

Fiecare nr. în preț de 32 fileri se află de vânzare la
Librăria lui W. Krafft în Sibiu.

Editorul face cunoscut că și-a propus a pune sub presă mai toate scrierile literare și științifice românești de valoare. În acest scop a început mai întâi cu publicarea, sub îngrijirea dlui I. Biau dela Academia Română, a tot ce a scris neuitatul nostru poet V. Alexandru, și din care a apărut deja: nr. 180—181 Ovidiu, dramă în 6 acte. 182 Doina. 183 Lăcrimioare. 184 Suvener. 185—186 Mărgăritarele. 187 Pastulul. 188 Poezii, varia. 189—190 Poezii, altele. 191 Poezii, Ostașii nostri. 192 Dumbrava Roșie, poem istoric. 193—194 Legende. Altele dela V. Alexandru vor urma. [36] 1—10

„CONCORDIA“,
instituit de credit și economii, societate pe acții în Uzdin-Ozora.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Concordia“, societate pe acții, se invită prin aceasta conform §-ului 12 al statutelor societății la
a VII-a adunare generală ordinară,
ce se va ține în Uzdin-Ozora, la 26 Februarie 1901 st. n., la 10 ore a. m. în localitățile institutului.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii.
 2. Raportul comitetului de supraveghere.
 3. Presentarea bilanțului compus cu 31 Decembrie 1900, precum și propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere, referitoare la împărțirea venitului curat, darea absolutului pentru direcțiune și comitetul de supraveghere.
 4. Conform §-lui 31 al statutelor, alegerea a 2 membri în direcțiune, și conform §-lui 39, alegerea a 1 membru în comitetul de supraveghere.
 5. Satorirea salariilor funcționarilor.
 6. Alte propuneri.
- Conform §-lui 16 sunt acțiunile, cvitele interinale și eventualele documente de plenipotență până la 24 Februarie st. n., a se depune la cassa institutului. Uzdin-Ozora, 3 Februarie 1901.

[38] 1—1

Direcțiunea.

Contul bilanțului — Mérlegyszám.

Activa — Vagyon			Pasiva — Teher		
cor.	fil.		cor.	fil.	
42	2126	72	73	81000	—
48	59443	15	19		
49	6687	—	37		
73	312	52	59		
67	888	58	70		
65	234.60		72		
	23.60				
	2840	94			
	71974	91			

Contul venitorilor și al sarcinilor — Nyereség- és veszteség-számla.

Eșite — Kladás			Venite — Bevétel.		
cor.	fil.		cor.	fil.	
38	107	74	96	6583	41
51	1999	84	63	97	35
68	498	26	60	2749	88
71	663	41		152	82
	1942	74			
55	128	50			
54	233	15			
61	97	—			
66	27	15			
	23	60			
	3812	07			
	9533	46			

Uzdin-Ozora, 31 Decembrie 1900.

O. Conopan m. p.,
director executiv.I. Spariosu m. p.,
comptabil.

Direcțiunea — Igazgatóság:

P. Spariosu m. p. P. Gyura m. p. J. Mezin m. p. A. Giura m. p.
M. Pula m. p. M. Crețiu m. p. P. Jaran m. p.
cassar.

Conturile prezente confruntându-se cu registrele principale și auxiliare s'au aflat esacte. — A számadások és mérleg megvizsgáltuk, azok a fő- és segéd könyvekkel megegyezőknek találtuk.

Comitetul de supraveghere — Felügyelő bizottság:

Iovan Spariosu m. p. Iovan Grosu m. p. Iovan Bojin m. p. Petru Dimcia m. p.

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea“

in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Concurs.

„Seliagiana“, instituit de credit și economii, societate pe acții în Jibou (Zsibó, comitatul Szilágy) deschide concurs la un post de practicant, dotat cu salar lunar de 60 coroane. Concurenții sunt rugați, ca cererile lor prevăzute cu cartea de botez și testimoniile școlare, în special atestat de academia comercială, cel mult până la 20 Februarie st. n. să le trimită direcțiunii institutului susnumit.

Jibou, la 3 Februarie 1901.

Pentru direcțiune:

Dr. Suciu,
dir. executiv.

[37] 1—1

Important pentru ori-cine!

Un product escelent din patrie este

DURATOR

legal înregistrat,

care prin o simplă ungere a talpei încălzimintelor, ce se face la 3-4 săptămâni, face ca aceea să fie de o înaltă calitate.

Prețul unei doze de tinichea, împreună cu inviațiunile necesare pentru întreținut costă 1 cor. ; o sticlă mai mare 2 coroane.

Pe postă se expediază franco, dacă se trimite înainte 1 cor. 20 bani.

Se află la toate băcăniile, drogueriile, papucăriile etc.

[38] 6—10 Depozit principal:

Fabrica de durator,

Budapesta, V., Lipót-körut nr. 1/b.

Revendzătorii se caută în tot locul.

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstit și fără nici un risc. A se adresa sub M. S. la: Annoncen-Bureau E. Kristoffik, Innsbruck, Heiliggeiststrasse 9. [110] 43—50

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncii, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a reșpus deci prin această publicățiune unei trebuințe ce intr'adevăr se simțea la noi. Sperăm, ca publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Prav de dinți conservativ,

cel mai bun prav de dinți.

Apă de gură aseptină, cea mai bună apă de gură.

Cele mai bune perii de dinți în lume

[188] 5—6

se capătă la depositoryul:

PARFUMERIA MELTZER,

strada Cisnădiei (palatul comandei de corp),
în Sibiu.

GUSTAV MELTZER,

fabrică de săpunuri și lumini, str. Custeriței,
în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, tirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografie“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
» » Trifoiul	—20
Costan T., Aur, novelă	—30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
» » Reprivire din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886)	—10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novelă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Fabrică de casse.

Subscrișul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panțerate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăceli-mare Nr. 8.

[26] 2—